

[Statsministeren.]

kunne have en assisterende afdelingschef, der ikke var cosmiceret; det kan jeg overhovedet ikke forestille mig.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen har spurgt, om Blechingberg havde gjort særlig godt arbejde. Alt, hvad der har foreligget for mig, viste, at han i sin tjeneste var en udmærket medarbejder, indtil den episode indtrådte, som gjorde, at man måtte beslutte sig til at fjerne ham fra afdelingschefsstillingen; det var i øvrigt en henvendelse til mig, der foranledigede en undersøgelse af den sag, det drejede sig om, og derefter en konstatering af, at visse sager var blevet syltet. Men indtil den tid havde jeg ikke hørt noget ufordelagtigt, tværtimod, om Blechingbergs rent faktiske saglige arbejde i udenrigsministeriet.

Når det ærede medlem spurgte mig, om jeg havde fuldt kendskab til alle personlige akter i Blechingbergsagen, må jeg svare nej, det havde jeg ikke; det kan ikke være noget overraskende for de fleste. Det må også være svar på det ærede medlems næste spørgsmål: om jeg havde set alle papirerne. Jeg går ud fra, det stadig er tilbageskuende, det ærede medlem spørger, og at mine svar derfor må have relation dertil. Når det ærede medlem altså spurgte, om jeg havde fuldt kendskab til alle sagens akter, og derpå, om jeg havde set alle papirerne, er det i virkeligheden to spørgsmål, som må besvares under ét: det havde jeg ikke.

Når det ærede medlem så spurgte, om man i 1956 havde kunnet regne med, at Blechingbergs økonomi var bedre, må jeg dertil sige, at det skøn, man anlagde, var det, jeg har meddelt her. Hvis dette skøn skulle have været effektivt anfægtet, måtte en tjenestemandundersøgelse have været igangsat omkring Blechingberg, en undersøgelse, som ikke havde noget grundlag i den viden, man nu efter retssagen har om en række andre låneforhold, som han indlod sig på i samme periode, for intet at dette har været bekendt for udenrigsministeriet. Derfor kan jeg kun svare, at vi måtte gå ud fra det, der forelå. Efter alt, hvad der blev refereret for mig, måtte vi regne med, at Blechingberg var inde i en rolig periode.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen

beskæftigede sig også med spørgsmålet om sikkerhedsforanstaltninger og — forstod jeg — omgangsformen med andre diplomater. Jeg har ikke på stående fod kendskab til noget papir, hvorved jeg vil være i stand til — for at bruge det ærede medlems udtryk — at dokumentere mine udtalelser herom. Jeg ved, at der i udenrigsministeriet er gjort et betydeligt arbejde igennem foredrag og ved samtaler med de forskellige for at bringe erfaringer og synspunkter fra politiets og fra anden side til tjenestemændenes kundskab, så at de kunne tage hensyn dertil i deres fremgangsmåder. Om der ligefrem foreligger klare skriftlige instruksler på dette område, kan jeg virkelig ikke oplyse på stående fod; men det er for øvrigt ting, man kunne klare op, det kan ikke være så forfærdelig svært.

Jeg er ikke fuldstændig på det rene med, hvad det egentlig er, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen forstår ved udførlig dokumentation, oplysninger med dags- og datoangivelse, og jeg ved ikke hvad. Jeg føler mig ikke ligefrem sat ind i en domsforhandling, hvor akterne skal præsenteres på bordet, men jeg føler mig på den anden side placeret dér, hvor enhver oplysning, som er rimelig, bør gives. Kan jeg ikke give dem på nuværende tidspunkt, kan de skaffes frem på et senere tidspunkt; men så bør det være relevante ting, det ærede medlem beder om.

Man har dernæst fra flere sider beskæftiget sig med spørgsmålet om udetillægget; faktisk har de fleste af ordførerne været inde på dette emne. Jeg kan da godt se, at det i dag over for offentligheden er en nærliggende og ganske sympatisk forklaring på udsendelsen af Blechingberg til Bonn at sige, at det gjorde man for at rette hans økonomi op. Dette synspunkt har imidlertid overhovedet ikke været fremme, hverken for mig personlig eller i de samtaler, jeg har ført med direktøren om embedsmandsansættelser; det har ikke været inde i billedet, har ikke spillet nogen rolle, er ikke forekommet. Jeg må selvfølgelig løbe den risiko, at man ikke tror mig. Men den historie er ikke længere.

Blechingberg har fået den løn og det udetillæg, som andre tilsvarende embedsmænd har fået. Ifølge politiets oplysninger har han kunnet afbetale på sin gæld i den